03/08/2020

«Μη η εν υμίν σχίσματα»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Καστορίας

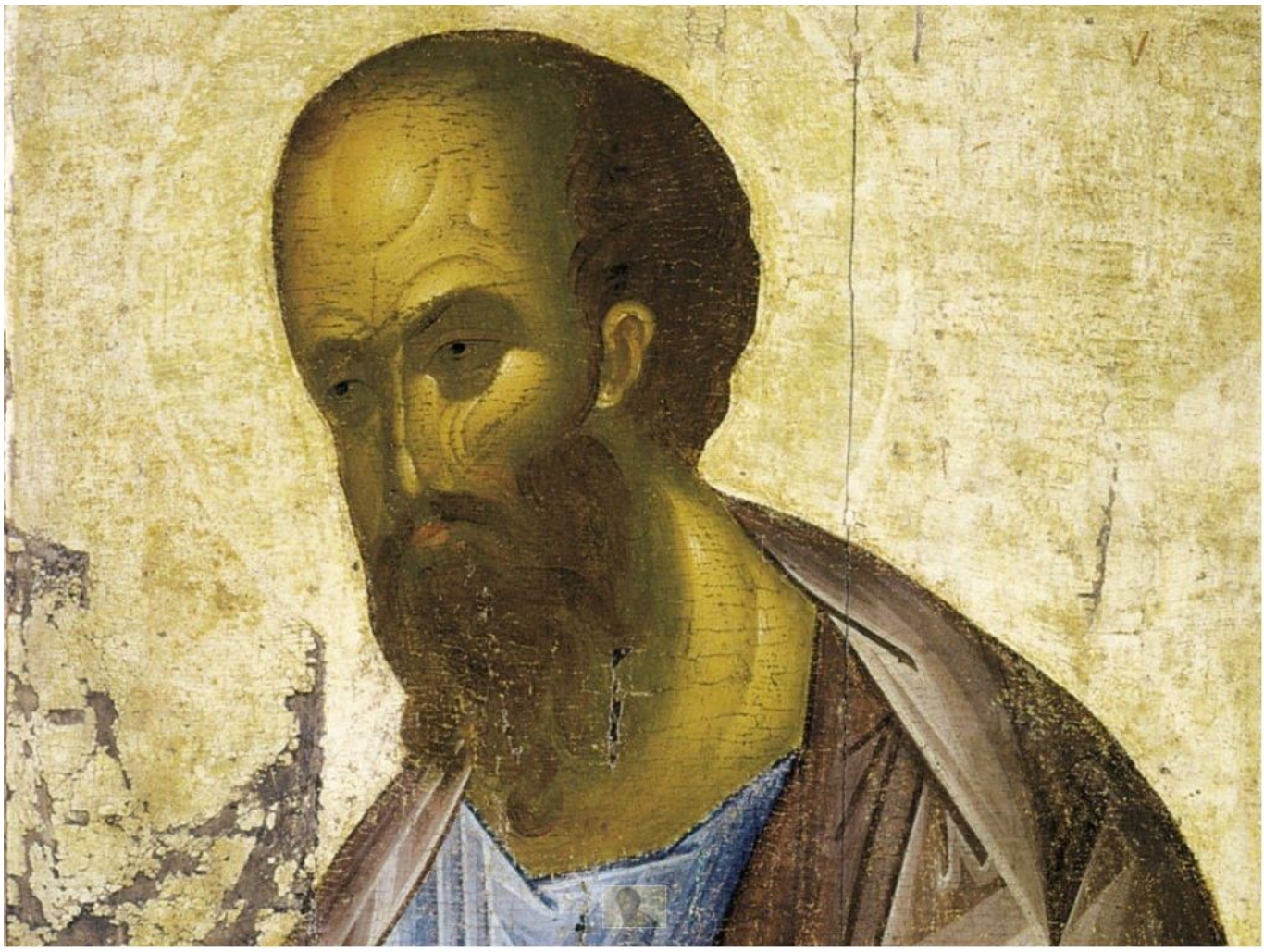

Ο Απόστολος Παύλος, «αυτός που τόσο κοπίασε, αυτός που έστησε αμέτρητα τρόπαια κατά του διαβόλου, αυτός που διέσχισε με το σώμα του την οικουμένη, αυτός που περιέτρεξε γη και θάλασσα»[1], για να χρησιμοποιήσω τους λόγους του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, απευθυνόμενος στους Κορινθίους της εποχής του και διαχρονικά στους χριστιανούς όλων των εποχών, μας υπενθυμίζει στο σημερινό αποστολικό ανάγνωσμα τα εξής:

«***Σας παρακαλώ, αδελφοί, στο όνομα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, να λέγετε όλοι το ίδιο και να μην υπάρχουν μεταξύ σας διαιρέσεις, αλλά να είστε ενωμένοι με το ίδιο πνεύμα και την ίδια γνώμη***»[2].

Επιτρέψτε μου, λοιπόν, να σταθώ σε δύο φράσεις της αποστολικής παραγγελίας και να τις ερμηνεύσουμε, χρησιμοποιώντας ως οδηγούς τους θεοφόρους πατέρες

της Εκκλησίας. Γιατί, οι λόγοι αυτοί έχουν ιδιαίτερη βαρύτητα για εμάς τους Ορθοδόξους Έλληνες, που είμαστε εύκολοι σε διχογνωμίες, διαστάσεις και διχόνοιες, αφού μέσω αυτών των λόγων τονίζεται ο τρόπος και τα μέσα με τα οποία μπορούμε να αποκτήσουμε την πολυπόθητη ενότητα που απουσιάζει από όλους μας.

Πρώτον. Ο Απόστολος Παύλος μας υπενθυμίζει πως πρέπει να έχουμε το ίδιο πνεύμα, που σημαίνει κοινή αντίληψη για τις αλήθειες του Ευαγγελίου και το ίδιο φρόνημα. Άλλωστε, αυτό προτρέπει και τους κατοίκους των Φιλίππων: «Εάν, λοιπόν, υπάρχει κάποια χριστιανική ενθάρρυνση, κάποια παρηγοριά αγάπης, κάποια συμμετοχή στο Άγιο Πνεύμα, κάποια ευσπλαχνία και έλεος, κάνετε την χαρά μου πλήρη, με το να έχετε το ίδιο φρόνημα, την ίδια αγάπη, μία ψυχή» [3].

Στα θέματα, λοιπόν, της πίστεως από τα οποία εξαρτάται η σωτηρία μας, έχουμε καθήκον να έχουμε κοινά φρονήματα και τις ίδιες αντιλήψεις. **Άλλωστε, η αποκάλυψη του Θεού δεν είναι εφεύρεση και επινόηση του ανθρώπου, ώστε να μπορεί κανείς να αυτοσχεδιάζει και να ερμηνεύει σύμφωνα με την επιθυμία η την διάνοιά του, αλλά είναι φανέρωση της θείας αλήθειας και του θελήματος του Θεού. Κατ' αυτόν τον τρόπο και το Ευαγγέλιο δεν αποτελεί ανθρώπινο κατασκεύασμα, αλλά αποκάλυψη του ιδίου του Θεού στον άνθρωπο**. Γι' αυτό και ο Απόστολος Παύλος ομολογεί στους Γαλάτες: «Σας γνωρίζω, λοιπόν, αδελφοί, ότι το ευαγγέλιο που κηρύχτηκε από εμένα δεν είναι ανθρώπινο γιατί, ούτε εγώ το παρέλαβα, ούτε το διδάχτηκα από άνθρωπο, αλλά με αποκάλυψη Ιησού Χριστού»[4].

Αυτόν τον θησαυρό της πίστεως κράτησαν οι Άγιοι Απόστολοι, αυτόν φύλαξαν οι θεοφόροι πατέρες της Εκκλησίας, αυτός μέχρι σήμερα παραδίδεται και στη δική μας γενιά και αυτός αγιάζει όλους εκείνους που θα τον δεχτούν και θα τον φυλάξουν ως κόρην οφθαλμού. Αυτή, λοιπόν, η κοινή πίστη είναι η πηγή της κατά Θεόν ενότητος.

Δεύτερον. Απαραίτητο στοιχείο, ακόμη, για την κατά Θεόν ενότητα είναι η αυτή γνώμη, κατά την έκφραση του Αποστόλου. **Δηλαδή, μέσα από την πίστη μας, όλοι οφείλουμε να εξάγουμε τα ίδια συμπεράσματα και να λαμβάνουμε κοινές κατευθύνσεις για την καθημερινή μας ζωή**. Δυστυχώς, πολλές φορές μιλάμε για την ορθόδοξη πίστη μας, καυχώμαστε για τον ορθόδοξο πλούτο μας, αλλά δεν έχουμε όλοι την ίδια συμπεριφορά και τον ίδιο τρόπο της κατά Χριστόν ζωής. Αποφεύγουμε, έτσι, την άσκηση της αγάπης και τη μυστηριακή ζωή, παραμελούμε τη μελέτη του λόγου του Θεού, την προσευχή, τον εκκλησιασμό και γενικότερα, τη συμμετοχή μας στη ζωή της αγίας μας Εκκλησίας.

Είναι αποκαλυπτική η ερμηνεία του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου στο χωρίο αυτό: «***Μην νομίζετε ότι η ομόνοια μεταξύ σας βρίσκεται μόνο στα λόγια. Εγώ επιζητώ τη συμφωνία που βρίσκεται στη σκέψη. Είναι δυνατόν να υπάρχει συμφωνία στη σκέψη, αλλά όχι σε όλα τα θέματα… Και είναι δυνατόν να συμφωνεί κάποιος με τη σκέψη του, αλλά να μην συμφωνεί καθόλου με την εσωτερική του διάθεση… Μπορεί, ακόμη, να έχουμε την ίδια πίστη, αλλά να μην είμαστε ενωμένοι κατά την αγάπη. Γι’ αυτό πρέπει να συμφωνούμε και κατά την σκέψη και κατά την εσωτερική διάθεση***» [5].

Το πρόσωπο του Χριστού, λοιπόν, είναι η πηγή της ενότητός μας. Χρειαζόμαστε αυτόν τον κοινό νου και την ίδια γνώμη. Κοινά έργα, κοινές αποφάσεις, κοινά τα πάντα. Η προτροπή αυτή του Αποστόλου, η τόσο σημαντική για την ζωή του καθενός μας και την ενότητά μας, ιδιαίτερα τις δύσκολες αυτές ώρες που διέρχεται η πατρίδα μας, θα πρέπει να γίνει ο κανόνας για όλους μας. Διότι, όσο περισσότερο συντελούμε στην προαγωγή της ενότητας, τόσο καταισχύνεται ο εχθρός της πίστεώς μας, αλλά και οι εχθροί της πατρίδος μας και βασιλεύει το Πνεύμα του Θεού επί της γης.

Σεβ. Μητροπολίτου Καστορίας κ. Σεραφείμ, Υπερτίμου και Εξάρχου Άνω Μακεδονίας

Πηγές:

1. Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, *Ομιλία Γ’ περί μετανοίας*, ΕΠΕ 30,159.
2. Α’ Κορ. 1,10.
3. Φιλ. 2,2.
4. Γαλ. 1,11-12.
5. Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, *Ομιλία Γ’ εις την Α πρὸς Κορινθίους επιστολή*, ΕΠΕ 18,59.